

χάψη

χάψη, η, ουσ. [<τουρκ. hapsi], (στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «κάνει σαν τρελός για γυναίκα, γιατί μόλις βγήκε απ' τη χάψη». Συνών. αλυσίδες (3) / κάγκελα (3) / μπουζού (3) / σίδερα (4) / στενή (2) / στρουγκού / φρέσκο / ψειρού.

- μπαίνω στη χάψη, μπαίνω στη φυλακή, φυλακίζομαι: «αν συνεχίσεις τις αλητείες, σε βλέπω να μπαίνεις στη χάψη».

- τον βάζω στη χάψη, βλ. φρ. τον ρίχνω στη χάψη.

- τον ρίχνω στη χάψη, τον φυλακίζω: «μετά την καταδικαστική απόφαση τον έριξαν στη χάψη». (Τραγούδι: κι εκεί στου μακελειού την άψη δαγκώνω τα σκοινιά τα λύνω και μα τον άγιο Κωνσταντίνο όλους τους ρίχνω μες στη **χάψη** δεμένους με τα χέρια πίσω).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας